

Spm. nr. S 151 - besvaret 25/10-2000

1) Til statsministeren af:

[Frank Dahlgaard](#) (UP):

»Agter statsministeren og den øvrige regering fortsat at benytte en retorik, som nedgør europæiske lande - herunder Danmark - der ikke deltager i samtlige EU-ordninger?«

Skriftlig begrundelse

I EU-miljøet benyttes en retorik og et billedsprog, som i realiteten nedgør vesteuropæiske lande, der ikke deltager - eller ikke deltager fuldt ud i samtlige EU-ordninger. Denne retorik er også hidtil blevet anvendt af regeringen. Eksempler herpå er »EU-lande i 1. og 2. division«, lande, som »står tilbage på perronen, når toget kører«, lande, som er »hurtige« og lande, som er »langsommere« (med at tilslutte sig alle dele af EU-samarbejdet), lande, der »isolere sig«, fordi de vælger ikke at deltage i EU-samarbejdet eller dele heraf, »A- og B-medlemmer«, lande, der ligger »ude i periferien« i modsætning til »kernelandene«, lande, som vælger »at hygge sig i smug«, »lande, som kører på frihjul« og »lader de andre trække læsset«, lande, som »ikke er solidariske«, men »usolidariske« osv. Situationen er nu den, at den danske befolkning har besluttet at holde fast i den danske krone og dermed stå uden for eurosamarbejdet. Regeringen har tilkendegivet, at denne beslutning vil blive respekteret, og at der nu skal udformes en ny dansk EU-politik, som aktivt vil arbejde for et EU i flere rum. Hvis regeringen imidlertid vælger at fortsætte den hidtidige EU-inspirerede retorik, som mere eller mindre åbenlyst nedgør lande, som vælger ikke at deltage i alle EU-ordninger, ja, så nedgør regeringen i realiteten Danmark og modarbejder dermed danske interesser. Skal regeringens udsagn tages for pålydende - at man vil skifte kurs i EU-politikken - så bliver det ikke troværdigt, hvis man f.eks. fortsat vil betegne Danmark som et B-land.

[Frank Dahlgaard](#) (UP):

Efter folkestemningen, som jo blev et nej til euroen, er det vigtigt at få klarlagt, om regeringen vil respektere afstemningsresultatet i et sådant omfang, at man også med hensyn til sin retorik, de udtryk, man bruger om Danmark og om de andre lande i Europa, medgiver, at vi står altså uden for euroen, vi har vores egen krone, og det er godt.

Og det må jo så betyde, at man ikke betragter Danmark som et B-land og de andre lande som A-lande, eller at Danmark er usolidarisk, og de andre er solidariske, eller at Danmark kører på frihjul.

Det er vigtigt at få klarlagt det, og det er baggrunden for spørgsmålet: Om regeringen vil bruge en retorik omkring alt det her, som varetager Danmarks interesser.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Nej, regeringen vil ikke lade sig pålægge en bestemt retorik. Der er fri tale her i landet, og selv hr. [Frank Dahlgaard](#) kan ikke bestemme, hvilket ordvalg der anvendes hverken af ministre eller andre folketingsmedlemmer i øvrigt. Det ville være helt forkert og ganske udemokratisk.

[Frank Dahlgaard](#) (UP):

Ja tak. Men det er jo heller ikke det, der ligger i spørgsmålet. Jeg skal ikke pålægge nogen noget, men som et medlem af Folketinget må jeg jo stille nogle spørgsmål og få oplyst, hvad regeringen ønsker at gøre.

Ønsker regeringen fortsat at betegne Danmark som et B-medlem i Europa, mens de, der er medlem i alle EU's ordninger, herunder euroen, er A-medlemmer? Ønsker man det?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det kan hurtigt blive en meget interessant og dog ligegyldig diskussion, hr. [Frank Dahlgaard](#) her tager fat på.

Lad os nu gå til biddet og se i øjnene, at kendsgerningen er jo, at vi har fire forbehold, som betyder, at der er områder i EU-samarbejdet, vi ikke deltager i. Sådan er det, og det kan hr. [Frank Dahlgaard](#) heller ikke tale sig ud af. Det respekterer vi fuldt og helt; det er der ikke nogen der kan sætte spørgsmålstegn ved, det synes jeg simpelt hen er kendsgerningen, og det må vi selvfølgelig også drage konsekvenserne af.

Med hensyn til retorikken: Det vil være dybt udansk og meget fremmed, hvis hr. [Frank Dahlgaard](#) i dag spørger, om vi skal pålægge hinanden bånd med hensyn til, hvordan vi udtrykker os. Vi skal overholde Folketingets almindelige normer og regler, det gør vi naturligvis alle, men at begynde at pålægge os selv en særlig sproggranskning eller ord, vi ikke må bruge, det hører ikke med og ikke hjemme i en politisk debat, må jeg sige til hr. [Frank Dahlgaard](#).

[Frank Dahlgaard](#) (UP):

Jeg er fuldstændig enig med statsministeren. Her skal ikke pålægges nogen noget, medmindre det er et flertal i Folketinget, der pålægger regeringen noget.

Men det er jo en ganske almindelig demokratisk debat, at der er medlemmer i Folketinget, der spørger regeringen om deres politik og om, hvilket ordvalg de fuldstændig frit - selvfølgelig under politisk ansvar - vil benytte sig af. Det er bare sådan almindelig oplysning; det er jo det, som spørgetiden bl.a. er med til.

Hvilket ordvalg ønsker regeringen at bruge? Vil man køre videre, som man har gjort før, og betegne Danmark og de

andre, der ikke er med i alle EU-ordninger, som B-medlemmer, som andenrangsmedlemmer, som nogle, der er ude i periferien? Det er spørgsmålet.

Når man sammenholder det med, at Danmark er et fantastisk godt land at bo og leve i, og man sammenholder det med de faktuelle oplysninger om dansk økonomi, så er vel forholdet det - og det er også et spørgsmål til statsministeren - om ikke Danmark er et A-medlem og et A-land og et førsterangsland med en utrolig stærk økonomi, med en utrolig god beskæftigelse, med en lav arbejdsløshed og i dag med en inflation, der er lavere end euro-områdets.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, det er jo sin sag, at regeringen mener, det er en del af ytringsfriheden at have ret til at nedgøre det land, regeringen er valgt til at varetage interesserne for; det er jo sådan lidt specielt.

Statsministeren står her og siger, at det er en del af ytringsfriheden, og at der er ikke nogen, der skal lægge bånd på regeringens mulighed for at nedgøre Danmarks anseelse udadtil. Det er dog lidt påfaldende.

Selvfølgelig er det da således, at regeringen skal tjene landets interesser, og er Danmarks interesse at blive betegnet som en B-nation, en andenrangs nation i det europæiske samarbejde?

Nu siger statsministeren jo ganske rigtigt, at de fire forbehold er der, de består, også efter - særdeles efter - det danske nej den 28. september. Vil statsministeren så stadig fastholde efter nej, at Danmark, som regeringen jo sagde op til den 28. september, dermed er en andenrangs nation, er en B-rangs nation i EU-samarbejdet, eller vil regeringen nu aktivt gøre det klart, at man selvfølgelig kan være gode medlemmer af det europæiske samarbejde uden at deltage i alle dele af samarbejdet, som Danmark og den danske befolkning jo har valgt at gøre?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Ja, jeg må sige, jeg har svaret på spørgsmålene. Vi har diskuteret retorik, og jeg har svaret, at retorik er noget, vi kan arbejde med begge parter, alle parter, i vores måde at formulere os på, og det er vel svaret.

Jeg føler ikke, der er mere at sige om det spørgsmål, og jeg har ikke flere kommentarer til spørgsmålet.

Frank Dahlgaard (UP):

Jamen det synes jeg er meget skuffende, for spørgsmålet er jo slet ikke besvaret.

Hvilket ordvalg agter regeringen at bruge i fremtiden efter regeringens udsagn efter folkeafstemningen om, at nu lægger man an til en ny dansk EU-politik, der respekterer folkeafstemningsresultatet, naturligvis, og som bl.a. lægger op til, at der skal være et EU i forskellige hastigheder, i forskellige rum eller et forstærket EU-samarbejde, som man nu taler om?

Hvis det skal være troværdigt, er der jo her på baggrund af et spørgsmål fra et medlem af Folketinget en kærkommen anledning for regeringen til at sige, at selvfølgelig vil vi ikke benytte en retorik, som betegner Danmark som et B-medlem, et andenrangsmedlem, et land ude i periferien, et land, der er usolidarisk osv.

Jeg vil indstændigt anmode statsministeren om at benytte denne lejlighed til at sige, at Danmark er et fuldgyldigt medlem af Det Europæiske Fællesskab. Vi er ikke ringere, fordi vi på nogle områder står udenfor. Vi er anderledes, det er der også andre der er på nogle områder, men vi er ikke ringere. Det har statsministeren nu en anledning til at slå fast.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Statsministeren skal altså holde op med at spille fornærmet over, at det blev et nej den 28. september, for det er det, statsministeren så også vælger at gøre i denne her spørgetid.

Statsministeren har sagt, han vil bygge bro mellem jaet og nej. Altså det er en pudsige måde at bygge bro på, den facon, statsministeren anlægger og så siger: Jeg har godt nok ikke svaret på spørgsmålet, nu vil jeg i øvrigt ikke svare på mere.

Der ét spørgsmål, statsministeren bliver nødt til at forholde sig til. Det er, at før den 28. september i år sagde statsministeren, da sagde regeringen, at hvis det blev et nej, ville Danmark være en andenrangs nation, en B-rangs nation i det europæiske samarbejde. Så tillader vi os at spørge nu i dag, et godt stykke tid efter den 28. september: Er det stadig væk regeringens opfattelse, at fordi Danmark stemte nej den 28. september, skal vi betragte os selv som en andenrangs nation i det europæiske samarbejde? Er det virkelig, hvad vi kan regne med, at regeringen går ud og fortæller den undrende verden efter nej den 28. september?

Hermed sluttede spørgsmålet.